

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Postolachi Nicolae în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Mititelu Grigore XXXXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxx, originar s. xxxxxxxx r-nul xxxxxx, domiciliat mun. xxxxxxxx str. xxxxxxxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.01.2016-31.05.2016
2. instanța de apel: 23.06.2016-31.10.2016
3. instanța de recurs: 18.01.2017 - 01.03.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 31 mai 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Mititelu Grigore XXXXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 335 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și publice pe un termen de 2 ani.

- art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6.000 lei.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - amendă în mărime de 550 unități convenționale ce constituie 11.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și publice pe un termen de 2 ani.

A fost încasat de la Mititelu G. în beneficiul statului suma de 1.827, 75 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Mititelu G. în perioada lunii mai 2014, deținând funcția de director al filialei nr. 36 Orhei a SA „Banca de Economii”, în baza

ordinului nr. 331-c din 19.04.2002, fiind o persoană care gestionează o organizație comercială, aflându-se în filiala sus indicată, folosind intenționat situația de serviciu, acționând în interesele terței persoane și anume în interesele lui Negru Victor Xxxxx, contrar prevederilor Instrucțiunii tehnologice privind emiterea și deservirea cardurilor SA „Banca de Economii”, a completat din numele lui Railean Gheorghe Xxxxx, cererea nr. 260048 privind deschiderea contului de card, eliberarea cardului bancar și chestionarul clientului-persoana fizică, fără ca ultimul să fie prezent la Bancă, după care a transmis cererile sus menționate controlorului-casier superior al băncii în cauză, pentru a le introduce în sistemul electronic.

Ulterior, la 20.06.2014 în baza actelor false menționate supra, directorul filialei Mititelu G., fără ca să identifice personalitatea deținătorului de card și în lipsa acestuia, a eliberat lui Negru V., cardul bancar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX perfectat pe numele lui Railean G., care în acea perioadă era exploatat prin muncă de către Negru V.

În continuare, Negru V., deținând cardul bancar al lui Railean G., prin înșelăciune, sub pretextul păstrării banilor la sine, a ridicat și însușit ilicit mijloacele bănești în suma totală de circa 6.650 lei, transferate la contul bancar al SA „Banca de Economii”, pe numele lui Railean G. și care constituiau pensia de invaliditate a acestuia.

Astfel, în rezultatul acțiunilor ilegale ale directorului filialei nr. 36 Orhei al SA „Banca de Economii”, Mititelu G., lui Railean G. i-au fost cauzate daune în proporții considerabile în sumă totală de 6.650 lei.

Tot Mititelu G., în perioada lunii mai 2014, deținând funcția de director al filialei nr. 36 Orhei al SA „Banca de Economii”, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Negru V., care având scopul obținerii pe cale infracțională a cardului bancar pe numele lui Railean G., pe care urma a fi transferată pensia de invaliditate a acestuia, intenționat a falsificat documente oficiale false și anume: cererea nr. 260048 din 26.05.2014 privind deschiderea contului de card și eliberarea cardului bancar, și chestionarul clientului-persoană fizică pe numele Railean Gheorghe Xxxxx, din 23.03.2014.

Ulterior, Mititelu G. acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Negru V., a transmis documentele menționate false, controlorului-casier superior al băncii în cauză, pentru a le introduce în sistemul electronic.

În continuare, la 20.06.2014 în baza documentelor sus indicate false, fiind perfectat cardul bancar nr. xxxxxxxxxxxxxxxxpe numele lui Railean Gheorghe, Mititelu G., personal a înscris pe reversul ordinului de ieșire nr. 59033289 din 20.06.2014 manuscrisul „am primit plicul Codul” și pe reversul ordinului de ieșire nr. 59033284 din 20.06.2014, manuscrisul „am primit cardul”, și ulterior a transmis cardul menționat și plicul cu codul PIN lui Negru V., care la rândul său a falsificat semnătura lui Railean G. în ordinele de ieșire nr. 59033284 și nr. 59033289 din 20.06.2014.

Acțiunile lui Mititelu G. au fost calificate în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, *abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o*

organizație comercială, a situației de serviciu, în interesul terților, direct care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, precum și în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume –confeccionarea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșit de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Postolachi N. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mititelu G. să fie liberat de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, iar ca sancțiune să-i fie aplicată amenda în mărime minimă.

În motivarea apelului a invocat:

- lui Mititelu G. i-a fost numită o pedeapsă prea aspră, instanța neluând în considerație circumstanțele atenuante ce au fost menționate de partea apărării;
- inculpatul și-a recunoscut vinovăția în faptele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer de cele comise, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, lipsesc careva circumstanțe agravante;
- prezența circumstanțelor excepționale - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinovăției și dorința de a da declarații;
- Mititelu G. este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal, fac parte din infracțiuni mai puțin grave;
- în privința lui Mititelu G. sunt aplicabile prevederile art. 55 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just stabilind vinovăția inculpatului în baza art. art. 335 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În opinia instanței de apel, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine, dând faptelor săvârșite de Mititelu G. încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut, că la stabilirea pedepsei, prima instanță a luat în considerație în deplină măsură gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat și anume că infracțiunile comise fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului care și-a recunoscut vina și se căiește sincer în cele comise, precum și solicitarea de examinare a pricinii în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, anterior nu a fost condamnat, circumstanțe agravante nu s-au constatat.

Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpat, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de personalitatea acestuia, de criteriile ce asigură aplicarea unei pedepse echitabile, legale și individualizate, corect ghidându-se de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și de limitele sancțiunilor prevăzute la art. art. 335 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, echitabil numindu-i inculpatului pedeapsa prevăzută de lege - amenda, care va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel nu a reținut argumentele apărării privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece prima instanță la individualizarea pedepsei a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, astfel în speță nu sunt întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului și în această ordine de idei, se apreciază ca fiind nemotivate cerințele apelantului în acest sens. Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis două infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, pe când prevederile art. 55 Cod penal se aplică la comiterea doar a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

În viziunea instanței de apel, soluția primei instanțe își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, deoarece aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă (pecuniară) ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său.

Instanța de apel a apreciat critic solicitarea privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și art. 335 alin. (1) Cod penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie, deoarece în privința inculpatului nu poate fi aplicată Legea cu privire la amnistie, fiindcă art. 335 alin. (1) cade sub incidența prevederilor art. 10 lit. d) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016 (în vigoare la 09.09.2016).

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Postolachi N. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- inculpatul a fost condamnat foarte dur la o pedeapsă ce nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar infracțiunile prevăzute de art. 335 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt infracțiuni mai puțin grave;

- instanța de apel la adoptarea deciziei de respingere a apelului declarat, cu menținerea sentinței a ignorat exigențele legii penale și procesual penale în aspectul individualizării pedepsei;

- instanța de apel greșit a menținut sentința fără modificări, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește neaplicarea art. 55 Cod penal;

- instanțele de fond urmau a ține cont de faptul, că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, fără a-și da seama de consecințele faptelor comise, dansul

având o reputație ireproșabilă și se caracterizează pozitiv atât în societate, cât și la serviciu, pe acest caz neexistând careva daune.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentele aduse în susținerea recursului nu și-au găsit confirmare, astfel instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, argumentându-și soluția, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Recurentul, invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond, considerând că instanța de apel greșit a menținut sentința fără modificări, fără a lua în calcul

circumstanțele concrete ale cauzei, susținând o poziție eronată în ce privește neaplicarea art. 55 Cod penal în privința inculpatului.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului penal consideră, că în prezenta speță nici unul din ele nu este incident cazurilor de casare, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 335 alin. (1), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel a motivat desfășurată hotărârea adoptată privind menținerea sentinței de aplicare în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de amendă și imposibilitatea aplicării prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpatului, iar decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv alegațiile invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu sânt incidente pentru desființarea hotărârii instanței de apel și vor fi analizate sub aspectul prezenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către apărător și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, și anume prin aplicarea inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului, a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (la caz, încheierea protocolară f.d. 6 verso v. II), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar sanctiunea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 200 la 600 unități

convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.

În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunilor imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită cea mai blândă categorie de pedeapsă - amenda, în limitele sancțiunilor prevăzute de normele imputate, la momentul comiterii acestora și anume, în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, amendă în mărime de 500 unități convenționale ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și publice pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6.000 lei, din care considerent instanța de recurs respinge argumentele, precum că inculpatul a fost condamnat foarte dur la o pedeapsă ce nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

Analizând însă, textul deciziei contestate Colegiul atestă, că la stabilirea pedepsei lui Mititelu G. atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și de gravitatea infracțiunilor săvârșite ce fac parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana vinovatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, precum și de circumstanțele atenuante prezente – recunoașterea vinei și căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, fiindu-i stabilită pedeapsa în limitele prevederilor legale.

De menționat, la caz, este și acel fapt că instanța de apel întemeiat a respins argumentele apărării privind posibilitatea aplicării în privința lui Mititelu G. a prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece inculpatul a comis două infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, pe când prevederile art. 55 Cod penal, se aplică la comiterea doar a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

Totodată, instanța de recurs reține că dispoziția art. 55 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea că, *persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.* Astfel, reieșind din această normă penală, liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională poate fi aplicată doar în cazul când instanța de judecată constată că în cauză sunt întrunite condițiile prescise de această normă și anume:

- 1) infracțiunea săvârșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave;
- 2) să fie săvârșită pentru prima oară;
- 3) să-și recunoască integral vina;
- 4) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune;
- 5) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, ținând cont și de faptul că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare

a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei, Colegiul penal consideră că, instanța de apel întemeiat și just a conchis de a nu aplica prevederile art. 55 Cod penal în privința inculpatului, deoarece nu sunt întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a lui Mititelu G., ultimul săvârșind două infracțiuni din categoria celor mai puțin grave, dar nu una, cum prevede art. 55 Cod penal.

În același timp, Colegiul consideră necesar a reține că, prin sintagma „poate” din textul alin. (1) art. 55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație a instanței de judecată, ci ca o prerogativă a acesteia de a aprecia dacă persoana poate fi liberată de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională. Iar prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia de a fi liberat de răspundere penală.

La fel, instanța de recurs atestă că, cumulul de circumstanțe invocate de recurent și anume faptul, că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, fără a-și da seama de consecințele faptelor comise, dansul având o reputație ireproșabilă și se caracterizează pozitiv atât în societate, cât și la serviciu, pe acest caz neexistând careva daune, au fost luate în considerație de către instanțele de fond și prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatului corect i-a fost aplicată cea mai blândă categorie de pedeapsă prevăzută de sancțiunile infracțiunilor imputate la momentul săvârșirii lor.

Astfel, Colegiul penal reține, că pedeapsa definitivă stabilită de prima instanță, menținută și de cea de apel, conform art. 84 Cod penal, amendă în mărime de 550 unități convenționale ce constituie 11.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și publice pe un termen de 2 ani, stabilită în sarcina inculpatului, cu reducere a 1/4 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în viziunea Colegiului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care sunt mai puțin grave, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, fiind respectate în totalitate dispozițiile art. 61, 75, 76 Cod penal.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Postolachi Nicolae în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Postolachi Nicolae în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Mititelu Grigore XXXXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 martie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie